

תת"ע 5492/12-19 - מדינת ישראל נגד פאדי חרבאוי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 5492-12-19 מדינת ישראל נ' פאדי חרבאוי
24.6.20

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פאדי חרבאוי

הנאשם

הכרעת - דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שהוא רכב על גלינוע ("קורקינט") בדרך שלמה בת"א ביום 30.6.19 עשה הוא זאת מבלי שחשב קסדת מגן שסומנה כאמור בחלק ג' בתוספת השניה הקשורה ברצועה שתמנע את נפילתה בשעת הרכיבה וזאת בניגוד לתקנה 122 ב (ב) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם .

הנאשם פירט את דבר כפירתו באופן הבא (ציטוט):

" אני מודה שרכבתי על קורקינט במקום וגם מודה שהייתי בלי קסדה אבל הטענה שלי היא שככל שבכלל בתאריך הזה היתה חובת קסדה היא לא חלה על הקורקינט עם העוצמה שאני רכבתי עליו. אני הייתי בקורקינט של 100 ואט. אני אומר שלפי מה שלמדתי בקורס נהיגה מונעת כמה חודשים לפני והתעניינתי בזה כי רציתי לקנות אמרו לי שאין חוקים עדיין ברורים וכרגע לאופניים וקורקינט מעל 250 ואט חובה קסדה ואני הייתי על קורקינט פחות מזה". (סוף ציטוט).

לנוכח כך נקבע התיק לשמיעת ראיות וביום 12.3.20 התקיים דיון ההוכחות.

מטעם התביעה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר איתי פרץ (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדוח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1) ולא הוגשו מטעמו כל ראיות .

עמוד 1

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי את המכלול מסקנתי היא כי לא נמצאה לנאשם כל הגנה וכי הוכחו כל יסודותיה העובדתיים והמשפטיים של העבירה .

ראשית יצוין כי לא היתה כאמור מחלוקת בפי הנאשם על דבר עובדת הרכיבה שלו על הגלינוע במקום ובזמן כמצוין בכתב האישום.

עוד עלה מפי הנאשם עצמו כי אף אין בפיו מחלוקת שבעת הרכיבה שלו על הגלינוע כאמור לא היתה לו כלל וכלל קסדה.

תקנה 122 ב (ב) לתקנות התעבורה (עוד כתיקונה בשנת 2016) מחייבת חבישת קסדה עת אדם נוהג גלינוע.

הנה כי כן, ביום האירוע חלה על הנאשם כרוכב גלינוע חובת חבישת קסדה.

הנאשם פעל אם כך באירוע דנן בניגוד למתחייב מתקנה 122 ב (ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם טען כי עוצמת הגלינוע אשר עליו רכב לא חייבה אותו בעת הרלבנטית בחבישת קסדה.

הנאשם לא הצביע על מקור חוקי כלשהו לטענתו על כי הוחרג גלינוע בעל הספק מסוים להבדיל מגלינוע בעל הספק אחר (וממילא יצוין שהוא גם לא הציג כל אסמכתא לדבר ההספק שהיה לגלינוע שלו).

כל שבחר הנאשם לעשות בדיון ההוכחות הוא להצביע על תקנה 132 לתקנות התעבורה ואולם יש לדעת שתקנה זו עוסקת בכלל בפנס הנדרש לאופניים בזמן תאורה ואין כל קשר בינה לבין הספק בגלינוע בפרט או קשר לנושא של קסדה בכלל.

אף ההגדרה של "גלינוע" בסעיף 1 לתקנות התעבורה (תיקון מס' 4) התשע"ו - 2016 איננה תומכת בטענת הנאשם לגבי הספק המנוע .

כשלושה חודשים עמדו לרשות הנאשם בין ישיבת ההקראה לישיבת ההוכחות כדי להביא או להצביע על תימוכין לטענותיו המשפטיות ו/או העובדתיות , אך הוא לא עשה כן.

למעשה אף במהלך דיון ההוכחות ניתנה לנאשם הפסקה ממושכת נוחה על מנת בכל זאת לבדוק ולהצביע על

אסמכתא לטענותיו, אך הוא לא עשה כן.

בדיקת קובץ התקנות מספר 7648 מיום 18.4.16 מלמדת (בתיקון מספר 4) כאמור כי כבר בשנת 2016 הוכנסה חובת חבישת הקסדה ביחס לרוכבים על גלינוע ולציין שבקובץ התקנות 8175 מיום 18.2.19 אף התווספה חובת הצמדת מחזיר אור לקסדה.

האירוע נשוא תיק זה של הנאשם הינו מיום 30.6.19.

לסיכום:

הוכחו כל יסודות העבירה ולא נמצאה לנאשם כל הגנה.

הנאשם מורשע לפיכך בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 24.6.20 במעמד התובע (הנאשם לא התייצב).